

PERFIDA RUPTURĂ MUSCULARĂ

De multe ori soarta poate fi perfidă. După ce la început îți face cu ochiul și te face să crezi că totul poate fi posibil, ceva mai târziu îți închide toate ușile. Cam pe acest tipar s-a desfășurat cariera eroului rândurilor de față, Iulius Nemțeanu

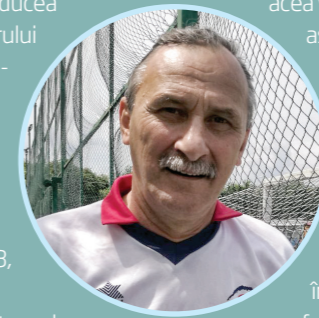
Dacă întâlnim adesea un Munteanu la Constanța, un Mureșan la Iași, un Ardeleanu la Bacău, un Dunăreanu la Oradea, un Olteanu la Turda sau un Gălățeanu la Ploiești, de această dată lucrurile au stat conform logicii geografice, Nemțeanu fiind chiar din Piatra Neamț. Iar tatăl său, vrând probabil ca prenumele să-i sune mai apăsător, i-a pus doi de „s” la final. A crescut la clubul fanion al orașului, Ceahlăul, în acea vreme o obișnuită a Diviziei B, motiv pentru care cei care proveneau din pepiniera sa se opreau la nivelul eșalonului secund. N-avea însă să fie și cazul lui Nemțeanu, ascensiunea sa începând repede, încă din perioada junioratului. Avea să fie deschizător de drumuri și pentru alți fotbaliști concetățeni de-ai săi, precum Vasile Vamanu sau Vasile Șoiman, ajunși și ei ulterior la nivelul Diviziei A.

Existând și pe-atunci regula obligativității juniorului în teren, în 1973, pe când avea doar 16 ani, a debutat în Divizia B, cu echipa mare a Ceahlăului. Și n-avea să rămână în primul 11 numai datorită acestui motiv, ci și-a demonstrat repede calitățile de om de gol. Ba mai mult, a fost remarcat și de selecționerii loturilor naționale de juniori, care n-au întârziat să-l convoace. Acest lucru avea să-i crească și mai mult cota și totodată să-i aducă oferte într-un viitor apropiat. Adică imediat ce a terminat junioratul. Astfel, în vara lui 1975, a optat pentru Politehnica Iași, considerând alături de familia sa că este cea mai bună variantă, pentru că acolo putea urma o facultate și astfel să se realizeze profesional, fratele său fiind deja student în dulcele târg, totodată era aproape de Piatra Neamț natal. Când la gând cu bucurie cu Ilie Oană și Constantin Hermann, antrenorul și, respectiv președintele clubului din Copou, care și-l doreau foarte mult pe tânărul atacant nemțean, convinși că este omul perfect pentru a-l înlocui în centrul liniei de atac pe consacratul Mihai Dănilă, care fusese oferit de Dinamo. Și nu s-au înșelat. Căci, conștincios și aplicat, cu chipul său sobru care aducea cu Sam McCloud, personajul actorului Dennis Weaver din serialul „Un șerif la New York” foarte popular în România acelor ani, Iulius Nemțeanu a găsit imediat drumurile spre porțile adverse. Atacurile Doru Ionescu - Iulius Nemțeanu - Mihai Costea în sistemul 1-4-3-3, și Iulius Nemțeanu - Constantin Cioacă în cel 1-4-4-2, au fost printre cele mai eficiente din istoria Politehnicii Iași. Interesant că atunci când ajunsese la Politehnica era încă elev, terminând liceul în Iași. Așa că abia anul următor a dat la facultate, reușind la hidrotehnică. Totul părea perfect, clădindu-și peste tot drumuri promițătoare pentru viață. Însă, când îi era lumea mai dragă, în toamna lui 1976, i-a sosit ordinul de incorporare, tocmai la Turnu Măgurele, arma geniu. E drept, la termen redus, adică 9 luni, dar tot armată era. Și culmea, a făcut-o chiar pe bune. Culmea, deoarece pe-atunci până și un fotbalist de eșalon inferior reușea să și-o tempezeze, având un statut privilegiat sub arme. Însă la acel moment, un context nefavorabil avea să-i închidă toate căile de scăpare, chiar dacă păreau una mai la-ndemână ca alta: cei de la Politehnica n-au reușit să-l țină la Iași; cei de la Steaua, care era echipa armatei, voiau să-l transfere, dar atunci nu au putut s-o facă; nici măcar echipa locală Chimia Turnu Măgurele, care era divizionară B, n-a izbutit să-i asigure serviciile sale! A fost un preambul parcă la ceea ce avea să pătească ceva mai târziu cariera sa. Necazul n-a venit atât de la faptul că a trăit în mediu cazon în respectiva perioadă, cât de la inactivitatea care l-a scos din forma sportivă și din circuitul fotbalului, trebuind

să muncească timp îndelungat pentru a-și reveni complet.

Pe lângă Steaua, și Dinamo s-a arătat interesată în a-l transfera. Pe-atunci, spre deosebire de azi, atunci când cele două cluburi ale „uniformelor” puneau ochii pe tine, însemna că ai valoare. L-a tentat plecarea spre Șoseaua Ștefan cel Mare mai mult pentru faptul că i-ar fi putut deschide drumul spre echipa națională. Fusese până atunci convocat în mai multe rânduri la lot, însă niciodată n-a apucat să joace ca tricolor. Vasile Ianul, pe-atunci președinte la Politehnica, i-a facilitat transferul spre gruparea alb-roșie cu care avea relații foarte apropiate. În același timp cu el, Dinamo i-a adus pe Andone și Iamandi. Însă nu chiar întotdeauna atunci când ai ochit un club important, înseamnă că automat și s-a deschis vana fericirii. Pentru Iulius Nemțeanu se poate spune că i s-a ferecat. Căci după un început promițător, în care s-a lipit la gol și părea că va prinde titularizarea, a suferit o blestemată ruptură musculară. Care avea în timp să recidiveze iar și iar, și iar... Astfel, mai mult timp avea să-și petreacă dincolo de gazon, căci la

acele vremuri singurul tratament pentru o asemenea afecțiune era fizioterapia combinată cu pauza de efort care se întindea pe luni bune. Până să ajungă la Dinamo nu avusese nicio problemă medicală majoră! Astfel, doar un sezon a apucat să joace efectiv la Dinamo, căci ulterior, când se mai vindeca, era împrumutat pe la diverse echipe. Din nefericire, nu avea să mai revină vreodată la potențialul maxim, și nici la Dinamo. Acolo, Mircea Lucescu, noul antrenor, avea alte planuri, din care el nu făcea parte.

După dispariția regimului ceaușist, găsise niște variante de a juca în al treilea eșalon francez, însă din nou ghinion; tocmai atunci vremelnica prim-ministră Edith Cresson a emis o lege legată de viza de lucru, prin care n-a dat voie să mai intre în „Hexagon” picior de est-european! Așa că în 1990, a hotărât să-și încheie cariera de fotbalist, care ajunsese să-i aducă mai mult deservicii decât beneficii. Căci pentru a pleca în Franța, a trebuit să demisioneze de la Ministerul de Interne, unde era angajat. După ce a încercat și el ca tot românul să-și deschidă o firmă pe cont propriu, avea în cele din urmă chiar să facă meseria pentru care obținuse diploma de la Institutul Politehnic din Iași, cea de inginer hidroenergetician, la întreprinderea Hidroelectrică, unde lucrează și în prezent. De fotbal a mai rămas legat prin faptul că din 2000 a fost observator la Liga a 3-a, iar din 2013-14 este observator LPF la Liga I. Totodată, o perioadă a susținut o echipă de fotbal în sală, iar acum, în timpul liber, se ocupă de echipa de minifotbal a întreprinderii.

Iulius Nemțeanu

Data nașterii: 04.01.1957 (Piatra Neamț, NT)
Post: atacant

În Divizia A și Cupă

Debut Div.A: 17.08.1975, Univ.Craiova - Politehnica Iași 2-0

Debut cupă: 29.02.1976, Rapid - Politehnica Iași 0-0 / 5-3 d.l.dep.

Sezon	Echipă	camp.	cup.
1973-74	Ceahlăul (Div.B)		
1974-75	Ceahlăul (Div.B)		
1975-76	Politehnica Iași	28/7	1/0
1976-77	Politehnica Iași	2/0	0/0
1977-78	Politehnica Iași	16/0	3/0
1978-79	Politehnica Iași	12/1	1/0
1979-80	Politehnica Iași	14/0	1/1
1979-80	Ceahlăul (Div.B)		
1980-81	Politehnica Iași (Div.B)		
1981-82	Politehnica Iași (Div.B)		
1982-83	Politehnica Iași	33/19	1/0
1983-84	Dinamo Buc.	7/5	1/0
1984-85	FC Baia Mare	21/5	3/1
1985-86	FC Bihor Oradea	8/2	0/0
1985-86	Maramureș Baia Mare (Div.B)		
1986-87	Politehnica Iași (Div.B)		
1988-89	Poiana Câmpina (Div.B)		
1989-90	Poiana Câmpina (Div.B)		

Total Divizia A: 141 jocuri, 39 goluri
Total cupă: 11 jocuri, 2 goluri
#A cucerit cu Dinamo titlul și cupa în 1983-84
#În ediția 1982-83 s-a clasat alături de Sorin Cîrțu pe locurile 2-3 în ierarhia golgeterilor Diviziei A, după Petre Grosu (FC Bihor)
#În ediția 1981-82 a fost golgeterul Seriei I a Diviziei B, cu 26 goluri

În cupele europene

Debut: 14.09.1983, Kuusysi Lahti - Dinamo 0-1

Total: 1 joc, 0 goluri

În echipa olimpică

Debut: 22.09.1982, RDG - România 3-3
Total: 1 joc, 0 goluri

În naționala U21

Debut: 12.11.1975, România - Ungaria 0-0

Total: 3 jocuri, 0 goluri